

Köszöntelek Benneteket február első vasárnapjának estéjén: **Békesség veletek!**

Péter anyósának kafarnaumi házába visz el minket Márk evangéliuma, ahol az anyós betegen fekszik. Jézus meggyógyítja őt, mire az egész város betegei a ház elé tódultak. Jézus éjjel nem tud aludni, és még hajnal előtt elmenekül a városból. Péterék megtalálják, de Jézus továbbáll, mert neki más a küldetése... **Karitás és evangélium** – ezt a címet adtam az elmélkedésnek, és a kettő feszültségéről szeretnék beszélni, melyet gondolom ez a vírusos helyzet kelt újból életre bennünk.

Előbb azonban nézzünk magunkba és vizsgáljuk meg lelkiismeretünket, ennek a két szónak hallatán: Karitás - evangélium. És **bánjuk meg bűneinket...** Szeressen minket a mindent adó Isten, bocsássa meg vétkeinket, ha valamiben vétkeztünk...

Ének: Kyrie... Gloria...

Istenünk! Annyi baj van körülöttünk, azt sem tudjuk, hogyan segítsünk. Azt pedig végképp nem, hogyan tegyünk eleget igazi küldetésünknek. Segíts feszültségeinken és adj erőt a bajban, aki él és szeretsz...

Evangélium: Mk 1, 29-39.

Ezután mindjárt kiment a zsinagógából, és elmentek Simon és András házába Jakabbal és Jánossal együtt. Simon anyósa lázasan feküdt. Mindjárt szóltak is neki miatta. Odament hozzá, és felsegítette a kezénél fogva. Erre rögtön elhagyta a láz, és felszolgált nekik. Amikor beesteledett és a nap lement, odavitték hozzá az összes beteget és a megszállottakat: az egész város odagyűlt az ajtóhoz. Meggyógyított sok beteget, a különféle bajokban sínylődőket, és sok ördögöt űzött ki, de nem hagyta őket szóhoz jutni, mert azok ismerték őt. Másnap korán hajnalban fölkelt, eltávozott, és egy elhagyatott helyre ment, hogy ott imádkozzék. Simon, és akik vele voltak, utána mentek. Amikor megtalálták, azt mondták neki: „Mindenkinek téged keres.” Azt felelte: „Menjünk máshova, a szomszédos helységekbe, hogy ott is prédikáljak, mert azért jöttem” És bejárta egész Galileát, tanított a zsinagógáikban, és ördögöket űzött.

Közérdekű téma, és az **„év kérdése”** is a Bokorban, melyről beszélünk a közösségekben. Röviden szólnék a Kafarnaumban történekről, aztán a két feladatról.

1) Kafarnaum

Jézus miután elhagyta Názáretet, gyakorlatilag hajléktalan lett. Lásd. **„Nincs hová fejét lehajtania”** (Mt. 8,20). De tudunk két helyről, mely országjáró körútján főhadiszállása lett. Az egyik Galileában **Kafarnaum**, Péter anyósának háza, a másik Judeában **Betánia**, Lázár, Mária és Márta otthona.

A Jordánnál történt Istenélménye után Jézus az első tanítványaival a **kafarnaumi zsinagógában** hirdeti meg az Örömhírt. Mire egy fanatikus Jahwe-hívó üvöltözni kezd vele. Felismeri, hogy veszélyt jelent Izraelre ez a Názáreti, mert Jahwét, a törzsi hadurat lecserélni akarja egy jószágos Abbára. Valószínű, hogy epilepsziás rohama is lehetett, és amikor Jézus a feldühödött emberhez szeretettel és segítőkészen hajol le, az illető megnyugszik. A zsinagógában történekek után a kisváros felbolydul.

Péter anyósának meggyógyítása csak hab a tortán, hiszen a vendégek érkezésekor hogyan ugorra ki az ágyból a ház asszonya, sütni és főzni, ha még olyan rosszul is érzi magát. Főleg mikor Jézus odalép az ágyhoz és lehajol hozzá, megfogja a kezét (hogyan kezelt csókoljon neki?). A csodahír a gyógyító emberről gyorsan terjed, és nem csoda, hogy minden bajban-bajban szenvedő gyógyulni akar. A Szerető Istenről prédikáló Jézus pedig hogyan ölelgetné végig a bajban lévő embereket.

Éjszaka nem jön álom Jézus szemére, mert valamit elszúrta. Itt már nem az Örömhír a lényeg. Benne a **Csodadoktort** látják és nem a **Tanítót**, aki éppen a csodavárásból akarja kigyógyítani és a szeretet gyakorlására tanítani őket. Terve a visszajára fordult. Ráadásul a kiválasztottaknak is tetszik a dolog. Nem csoda, hogy otthagyja őket, neki a küldetését kell teljesítenie az egész országban. Még jó, hogy Péterék végül is utána mennek.

2) Karitás - Tanítás

Annak idején kielemeztük az evangéliumból, amit itt Jézus világosan megfogalmazott: **„Hirdetnem kell az örömhírt, mert ez a küldetésem!”**. Az emberek gondolkodását kell átalakítani, hogy az életüket át tudják formálni. Persze, hogy csak az képes a szeretetet hirdetni, aki maga is szeret. De az ember csak azt tudja szívvel-lélekkel tenni, amiről meggyőződött, hogy tennie kell. A **példa** és a **szó** (ige) együtt kell, hogy legyen, de a szóból ért ez ember, és azt tudja tenni, amiről meggyőződött.

Az **„év kérdése”**: **Önzés és osztozás** téma. Önzetlenül kell adnunk és osztoznunk anyagi, szellemi, lelki javainkból, ez elvileg világos. Csak a gyakorlatban az okoz feszültséget, hogy kinek, mikor és hogyan? Régi kérdéseket kell újra átgondolnunk.

„Nem halat kell adni, hanem halászni kell megtanítani az embereket”- mondogatjuk. De mit jelent ez? Jó-e az alamizsna vagy rossz? Jó-e a pénzbeli személytelen segítség, vagy csak a személyes adás a jó? Kell-e a társadalmi szegénységen egyéni és közösségi szinten is segíteni, vagy ez az állam feladata? Nem teszünk-e rosszat a mi alamizsnánkkal és karitás tevékenységünkkel?

Azt is kérdezhetjük, hogy Jézusra hivatkozva a **Bokor feladata** elsősorban a **tanítás**? Mit jelent ez? Ha igen a válasz, kérdés, hogy teljesítjük-e tanítói, hirdetési és tanítványgyűjtési küldetésünket? Hogyan oldjuk meg ezt egy világjárvány közepette? Nem zavarodunk-e össze, és bonyolódunk bele a régi vitákba a karitás és az evangelizálás kérdéseiben?

Tudom, hogy sok **félreértés** adódik egy vitában. De mindenkinek meggyőződését tiszteletben kell tartanunk. Mindenki elmondhatja a maga igazát. Nem kell a szőnyeg alá söpörni kétségeinket, aggályainkat. És nem kell megsértődnünk sem, ha valaki másként gondolkodik, mint mi.

--- Az **„év kérdéséről”** fontos lenne zsinatolnunk. Két közösségben (akik közül páran itt is vannak) már fogalmazódtak és fogalmazódnak vélemények, melyeket közös megbeszélés után a közösbbe **(KD)** küldünk. A jelen helyzet még fontosabbá teszi, hogy világos és egyértelmű válaszokat adjunk, régi kérdéseket újra tisztázzunk. A gondolkodásra kiválóan alkalmasak az álmatlan éjszakák! Lásd **Jézus példája!**